

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון א' תקמ

ערב שבת קודש פ' מקץ,

זאת חנוכה ה'תשפ"ד

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה', "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חבי"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ע"ג שנה לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א וקכ"א שנה להולדתו

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

לעילוי נשמת

חמותו מרת גיטל ב"ר אשר ע"ה דווינסקי
נפטרה ביום ד' טבת ה'תשנ"ו
אחותו מרת חנה ב"ר יהודה ע"ה ימיני
נפטרה ביום ה' טבת ה'תשנ"ו
אמו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני
נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י

הרה"ת ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה
ומשפחתם שיחיו ימיני

* * *

לעילוי נשמת

מרת טשארנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה סטראל
נפטרה בליל ה' טבת ה'תשס"ו
ת. נ. צ. ב. ה.

*

נדפס ע"י בנה

הו"ח ר' שמואל וזוגתו מרת מלכה שיינדל
ומשפחתם שיחיו סטראל

נדפס לעילוי נשמת

ר' אפרים יונה ב"ר אורי אהרן יואל ז"ל זיסק

ולע"נ מרת ח'י רחל בת ר' פנחס זליג ז"ל

ולע"נ ר' מאיר ב"ר צבי ע"ה ולע"נ ר' פנחס זליג ב"ר יצחק ע"ה

ו"הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

ב"ה

3 דבר מלכות

3

ניגון ומחייאת כף / משיחת שיפ מקץ. שבת חנוכה היתשמ"א

6 זמן הגאולה

6

איך לחסוך את הצעקה והקושיות על הגלות / הזמן הנוכחי ופרשת השבוע באור הגאולה

8 חנוכה - חינוך

8

החינוך יביא את משיח

11 ניצוצות של משיח

11

הילדים מחכים למשיח בתשוקה גדולה / קטעים קצרים ופחגמים בעניי גאולה

12 וילחום מלחמת ה' - וינצח

12

הצרות החלו מהמתיוונים / שיחות בענין שלימות העם והארץ

14 כתב-יד-קודש

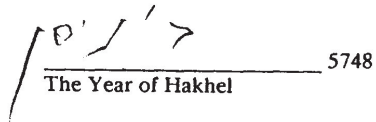
14

דין - דהספרים - נצח / צילום נדיר ומיוחד מהגהת הרבי לפתח דבר של קונטרס "החלצו" באנגלית

spirit of a *farbrenge* - makes every individual man, woman, and child a *heichaltzu-me'itchem* person, a dedicated vanguard. And thus would the cherished prayer be fulfilled - 'that they may all become one fellowship, to do Your will with a perfect heart.'"

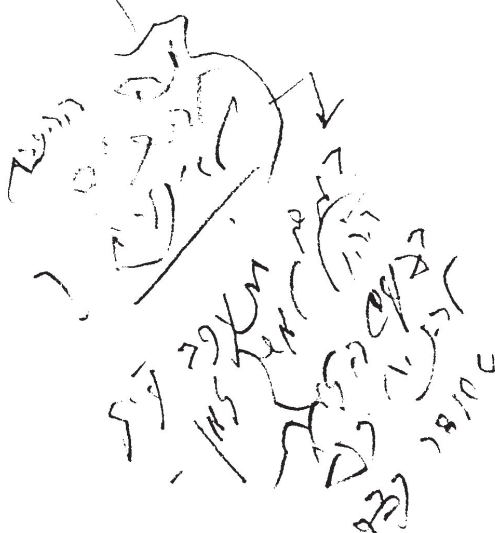
It is the publisher's hope that the present translation of *Heichaltzu* will enable an ever-increasing number of readers to become *heichaltzu-me'itchem* people.

Sichos In English

Prefatory Notes

1. Square brackets [] indicate editorial insertions.
2. Parentheses () were inserted by the respective authors.
3. For the sake of continuity in the text proper, certain parenthetical passages and most of the source references have been moved to the footnotes.
4. The sources and notes at the foot of the pages of the Hebrew edition were supplied by the Rebbe *Shlita*. Those added in the present edition are enclosed by square brackets.

יחי המלך

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213

סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל': (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219

דואר אלקטרוני: kuntres.yechi@gmail.com • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

דידן - דהספרים - נצח

ידועים הוראותיו של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א בנוגע להו"ל של ספרי חסידות וכו', שלא לעכב ההו"ל בשביל השלמות וכדו', אלא להו"ל בהקדם הכי אפשרי ולהשלים ההוספות בהוצאה שני' או שלישיית לקראת יום הבהיר ה' טבת, חג ה"דידן (דהספרים) נצח", הבאנו בזה צילום נדיר ומיוחד מהגהת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על פתח דבר לקונטרס "החלצו" בתרגום לאנגלית שיצא-לאור על-ידי מערכת "שיחות באנגלית", כשעל הפתח דבר כתב התאריך: **ב' ניסן (תשמ"ח, שנת הקהל)**

להלן פענוח הצילום והמענה:

תרגום תוכני וחפשי של הפתח דבר:

...אזירה של 'פארבריינגען' - הופכת כל איש פרטי, אשה וילד ל"החלצו מאתכם אנשים" שיקדיש עצמו להיות חלוץ. כך תקויים התפלה המיוחלת "ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם".

תקוותם של המוציאים לאור היא שהתרגום הנוכחי של "החלצו" יגרום למספר הולך וגובר של קוראים להיות אנשי "החלצו מאתכם".

כ"ק אד"ש מה"מ הקיף את סעיף 3 בו כתבו המניחים (תרגום חפשי): לתועלת הרצף בטקסט, קטעים מסויימים נכתבו בסוגריים. ורוב המראי-מקומות המקוריים הועברו לשוליים.

וכתב למטה: **מה ההכרח להכנס לשינויים?**

באם תתעכב עי"ז ההו"ל למשך זמן - בפעם הזאת להניח כפי סודר כבר.

מוקדש לעילוי נשמת

הרה"ח ר' **משה נחום** בהרה"ח ר' **מרדכי מענדל** ע"ה קדנר

נפטר כ"ב ניסן - אחרון של פסת, היתשע"א

יה"ר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והוא בתוכס, בגאולה האמיתית והשלימה

ניגון ומחיאת כף

משיח הוא המבוקש של החלל הימני • אבל החלל השמאלי מתלבש ב"מעיל ארוך" ואומר: אין זו דרכנו להכריח את הקב"ה למהר את משיח, אלא צריכים ללמוד תורה ולקיים מצות, ולהסתמך על היושר של הקב"ה, שבודאי יביא את משיח בזמן המתאים • זו אכן לא הדרך שלהם - זו הדרך של השולחן ערוך, של כנסת הגדולה, ושל כל יהודי המתפלל עם כירוש המלות!! • משיחת ש"פ מקץ, שבת חנוכה ה'תשמ"א - בלתי מוגה

תרגום חפשי מלשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"

אך כיון שאסור "לפרוש מן הצבור"⁴, ועליו לצאת ידי-חובה כלפי נכדו... אזי "מדביק" הוא ("דירט ער צו") יד ליד.
ב. עד"ז הוא נוהג בכל הענינים שרבותינו נשיאינו תובעים:

כשמגיע להפצת המעיינות חוצה, הוא יוצא ומושיט (יד רק עם) אצבע אחת, ועד"ז הוא גם נותן מתן יד (לא רק מן השפה ולחוץ, אלא גם) מן היד ולחוץ!...

אמנם למקבל אין נפקא-מינה כלל האם הוא נותן זאת בחיות, בעצלתיים ("פארשלאפענערהייט"), או משום שממש הכריחו אותו, שזהו לימוד זכות הכי גדול עליו...

ויתירה מזו: אפ"ל כשהוא מאבד סלע, ומוצא אותו אחד העוסק בהפצת המעיינות חוצה, אזי מובא בספרי⁵ שכאשר אחד מאבד סלע ועני מוצאו - הרי הוא

א. כאשר מביטים על אלו המנגנים בהתוועדות ואף מוחאים כף ביום השבת, רואים שפניהם עצובות מכיון שהם עושים עבודת פרך, הכריחו אותם ב"מלאכת נשים לאנשים"¹...

וכאשר מביטים עליהם נעשה מצב רוח עצוב ("קאלעמוטנע").

הם טוענים שמחיאת כף זו עבודה לנשים ולילדים, הם (הילדים) צריכים לשיר שחפצים במשיח "נאו" ולא רוצים לחכות וכו'; אבל הוא יכול להתעמק ולחשוב במהותו של משיח, "ישכיל עבדי... ירום ונשא וגבה מאוד"², דרגות נעלות!...

ובפרט ע"פ תורת הבעש"ט³, שבמקום שמחשבתו של אדם שם הוא נמצא, אזי בשעה שמחשבתו עסוקה במעלת המשיח, הוא נמצא "שם" במעלת המשיח! ומדוע עליו לשיר!?

(1) סוטה יא, רע"ב.

(2) ישעי' נב, יג.

(3) כש"ט הוספות אות לח. ובהנשמן שם בהערה.

(4) אבות פ"ב מ"ד.

(5) עה"פ תצא כד, יט. וראה לקו"ש ח"ט עמ' 203 בהערות שם.

(המאבד) מקיים בזה מצות נתינת צדקה.

ויתירה מזו, אפי' אם הוא מצטער על הכסף האבוד [ואדרבה – ע"פ תורה עליו להצטער ע"כ, כי "התורה חסה על ממנו של ישראל"⁶, והרי הוא לא יודע למי יגיע הכסף, ואף אם יודע – עדיין עליו להצטער, כי ה' יכול לתת זאת לצדקה עם כוונה נעלית, עם רצון ותענוג וכו'] אעפ"כ, הוא מקיים בזה מצות צדקה, כפי שאומר בספרי, משום שהמקבל קיבל זאת.

– אבל אצלו הרי חסרה החיות בהנתינה, מכיון שנתן זאת בשעה שנפשו האלוקית ישנה (אמנם מאחר שגם הנפש השני' ישנה, "הצליחו" להתרים אותו...), אבל הרי תובעים שיתן ברצון ובכוונה, ובכל כוחותיו הפנימיים.

ג. כמו-כן בענין הנגינה ומחיאית-כף:

זו אכן מסירות נפש גדולה ("א געוואלדיקע") למחוא כף בשבת – שהרי המנגדים טוענים שיש שקלא-וטריא באחרונים⁷ האם מותר למחוא-כף בשבת, ואם-כן הוא מסכן בזה את מעמדו ומצבו בתור מהדר במצוות, ומוחא כפיים בשבת... – אך אעפ"כ אל לו להסתפק בזה, אלא עליו להגיע לדרגא נעלית יותר במסירות נפש.

וכפי שזה בענין קריאת התורה בימי החנוכה, שביום הראשון הנשיא המקריב הוא נחשון בן עמינדב, אשר היתה לו המסירות נפש לקפוץ לים⁸, שע"ז נבקע הים; אבל לאחמ"כ ביום הרביעי, כאשר הנשיא המקריב ה' ראובן – צריכה להתווסף דרגא נעלית יותר במס"נ.

(6) ר"ה כז, א.

(7) ראה לקו"ש ח"א ע' 230 ובהנסמן שם בהע' 32.

(8) ראה סוטה לז, א. מכילתא עה"פ בשלח יד, כב. במדב"ר פי"ג, ז.

ד. ובדקות יותר (בשבת יש לדבר בזכותם של ישראל):

הרי "שינה בשבת תענוג"⁹, ולכן יש הישנים בהתוועדות... וכך גם בשאר הענינים: ישנים בשעת התפלה, ישנים בשעת הלימוד, ועד"ז ישנים בסעודה; ובקריאת התורה הם עולים לתורה וישנים בשעת עשיית הברכות!...

והגם שהם מקיימים את מצות תפילה, עליו לתורה, אכילה וכו' – אבל עושים זאת מתוך שינה ("שלאֶפנדיקערהייט"), שהרי "שינה בשבת תענוג"!

ע"כ אומרים להם, שבשבת יש בחי' "עתיק" שענינה תענוג ובה "עינא פקיא דלא נים"¹⁰, כלומר, כל ענין השינה אינו שייך בה ונעלה ממנה לגמרי.

ה. והנה, כל ענינים אלו צריכים להיות בחיות. ובפרט עתה כשרוצים את משיח, שמשיח הוא המבוקש של החלל הימני.

אבל החלל השמאלי מתלבש ב"מעיל ארוך" ואומר: זו לא הדרך שלנו! אין דרכנו להכריח את הקב"ה למהר את משיח, אלא צריכים ללמוד תורה ולקיים מצות, ולהסתמך על היושר של הקב"ה, שבודאי יביא את משיח בזמן המתאים.

– זו אכן לא הדרך שלהם, זו הדרך השולחן ערוך, של כנסת הגדולה, ושל כל יהודי המתפלל עם פירוש המלות!!

ישנו פס"ד מפורש בשולחן ערוך¹¹ שבשעת התפילה צריכים לכוון את פירוש המלות, ואפי' כשיש לו קושיא ברמב"ם שעליו לתרצה, בכל זאת הוא צריך לכוון את פירוש המלות!

(9) יל"ר עה"פ ואתחנן ד, יט. סידור האריז"ל (קול יעקב) אחרי סעודת שבת.

(10) זח"ג ככט, ב. וראה תו"א הוספות קיז, א. ובכ"מ.

(11) או"ח רסצ"ח. שם רסק"א.

כאשר ישאלוהו: האם הנך יודע שצעקתך לא תועיל מאומה? הוא יאמר: כן. הוא יודע שכאשר עושים חתך באצבע צריכים לעשות את הענינים הידועים (לרפואתה), ואם חתך הוא גדול – יש לילך לרופא ואי אפשר לתפור אותו לבד. אם-כן נשאלת השאלה: מדוע אתה צועק?

– כי זה כואב לי!

ו. היות שהמצב בעולם הוא כזה ש"מלכיות מתגרות" וזה נוגע לבני ישראל – צריכים הרי לעשות משהו בענין.

ישנם לכך שני דרכים:

(א) לאסוף יהודים יחד ולזעוק, אבל ספק אם דרך זו תועיל.

(ב) להוסיף בתפלה ובקשה להקב"ה, ותורת אמת מבטיחה שדרך זו בודאי תועיל.

וזה יעזור עבור המצב הכללי בעולם, וגם – בנוגע לאלו בארץ ישראל – ש"יערה עליהם רוח ממרום", שישתנו מן הקצה אל הקצה.

עד שכשם שבימי החנוכה ה' הנצחון בידי החשמונאים, אע"פ שלפני-זה היו המתיוונים – כך יהי' גם עתה ובדרכי נועם ובדרכי שלום.

עד שיקויים "אך צדיקים יודו לשמך ישבו ישרים את פניך" – בעליו' לרגל לביהמ"ק מדי חודש בחדשו ומדי שבת בשבתו² – "ראה כל זכורך את פני האדון ה"³,

בגאולה האמיתית והשלימה, באופן ד"מיד הן נגאלין"⁴.

(קטעים משיחת ש"פ מקץ, שבת חנוכה, מברכים-החודש טבת ה'תשד"מ – בלתי מוגה)

(4) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(2) ישע"י סו, כג.

(3) תשא לד, כג. ועד"ז – משפטים כג, יז.

מוקדש לעילוי נשמת

ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול

ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת

יה"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

הצרות החלו מהמתייוונים

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

א. ישנם בארץ ישראל יהודים שהינם "רודפי שלום", וכמדובר כמ"פ הפירוש בזה – הם **מגרשים** את השלום: הם מרגישים נחותים בפני הגוי או כל דבר שקשור אליו ("אַרְאָפְגַּעְפְּאֵלֶן פֶּאָרֶן גּוֹי אֹוֹן פֶּאָר גּוֹיִ'שְׁקִיִּיט"), ומה יאמרו הגויים, ועקב כך הם מתעקשים ומשפיעים על מי שלמעלה מהם לוותר לגויים בדברים שאפילו הגויים מצד עצמם אינם חפצים בהם!

וכמדובר כמ"פ, את אותה הטעות כבר עשו כמה פעמים – ולא אנשים אחרים אלא **אותם האנשים**: לאחר מלחמת ששת הימים מיהרו יהודים לוותר לגויים ענינים שאפילו הגויים עצמם לא חפצו בהם! ועד"ז גם ה' במלחמת יוהכ"פ, ועד"ז עוד קודם לכן, כמדובר כמ"פ. ובכל פעם שרדפו אחר הגויים וויתרו להם, נראו מזה תוצאות בלתי רצויות ר"ל!

ועד"ז בחוזה "קעמפ דייוויד" חזרו שוב על אותה הטעות.

[.]. וכאמור לעיל, הסיבה לכל ענינים אלו היא: כמה יהודים שנופלים ברוחם כלפי הגויים ומה שסביבם, וחסר אצלם ה"גאון יעקב"¹ – הם אלו שמחליטים כיצד ינהגו בארץ ישראל, וכך הם פועלים גם על אלו שלמעלה מהם.

זו היתה הסיבה לטעות במלחמת ששת הימים, במלחמת יוהכ"פ, בחוזה "קעמפ דייוויד" וגם בלבנון.

ד. מדוע מדברים על כך בחנוכה? כי אותו הדבר אירע בחנוכה, ומזה אנו למדים גם על המצב הנוכחי:

גם אז כל הצרות החלו מכך שהיו מתייוונים (בתוך בני"), זאת-אומרת, היו אלה יהודים שאמנם הניחו תפילין וכיו"ב, אבל ה' חסר אצלם בה"גאון יעקב", היו להם רגשי נחיתות כלפי הגויים ורצו לחקות את מעשיהם כו', והלכו לפי שיטה של "יהודי באהליך ואדם בצאתך", וזה גרם לכל הצרות שיצאו מזה.

וכך גם עתה: אלו שמחליטים כיצד תהי' ההנהגה בארץ ישראל הם בעלי רגשי נחיתות כלפי הגויים וכל מה שקשור לגוי, ואצלם חסר ה"גאון יעקב".

יתכן אמנם שהם "תינוקות שנשבו" – כך הם נתחנכו, ואין הם יודעים שיש טוב מזה; אבל הטענה היא – מדוע מינו אותם לשרים והושיבום "על הראש"?!?

ה. למה צועקים על-כך כעת – הרי יודעים שהצעקות לא יפעלו כלום?

התשובה היא: צועקים כי זה כואב, ללא שום חשבונות שכליים כיצד תועיל הצעקה!

כאשר מקבלים חתך באצבע הפרטית **שלו** – צועקים! לא חושבים האם הצעקה תועיל או לא, אלא מכיון שהאצבע שלו כואבת – הוא צועק!

(1) ל' הכתוב – תהלים מז, ה.

הבית יוסף ה' גם למדן, ולמדן גדול יותר ממנו – היו שאלות שתירצם תוך יום אחד, היו ענינים שתוך יומיים, והיו גם ענינים שהשאיר בצריך-עיון –

אעפ"כ בנוגע לתפלה הוא כתב פס"ד ברור בשו"ע שצריכים לכוון את פירוש המלות!

ו. ויתרה מזו – [הדרך שלהם] זה ההיפך מדרכו של משה רבינו בעצמו:

מוצאים אנו אצל משה רבינו, אשר למרות שהי' הלמדן הגדול ביותר – "משה קבל תורה מסיני"¹² ו"כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש ניתן למשה מסיני"¹³, אעפ"כ, בהיותו בהר ארבעים יום – עסק בתפלה, כמ"ש¹⁴ "ואתנפל לפני ה' את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה גו' ואתפלל אל ה' גו'", כלומר, שהתפלל במשך ארבעים יום!

טוען הוא, שהדרך שלו היא לשבת וללמוד, ומה שישנם ענינים שצריכים להצילם – אזי, כלשון הידוע, ע"י התורה יפעל בירור בדרך מלמעלה למטה¹⁵;

ומוסיף לטעון – שמעט אור, ועאכו"כ ריבוי אור, ישרוף את החושך, ובינתיים יתוספו עוד חידושים בתורה!

והרי זה דבר פלא ("א מאדנע זאך"): משה רבינו צריך להעמיד דורות של תורה, והוא יודע שהתורה בכל הדורות הבאים תלוי' בו, ובכל-זאת הוא מתעסק בתפלה!... השמעתם פעם דבר כזה ("אזא מין מעשה")?

ואעפ"כ אומרים שמשה התפלל, והיות שמדתו של משה היא מדת האמת¹⁶, אזי

כשאומר שהתפלל – בודאי התפלל באמת! ז. מכל זה מובן שצריכים להתפלל ולכוון את פירוש המלות בעת התפלה, וכאשר מתפללים ומכוונים את פירוש המלות – הרי זה צריך להיות לא רק על משך זמן התפלה, אלא על כל היום וכל החיים.

וכשם שבברכת "אתה חונן" הוא אינו מתכוון שיקויים רק בשעת התפלה, אלא כוונתו על כל היום וכל החיים, עד"ז בעניננו, שכשאומרים "את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח" צריכים לכוון את פירוש המלות על כל היום ולכל החיים, וכפי שהוא מיד ממשיך "לישועתך קוינו כל היום"¹⁷.

ובאם אינו מכוון זאת – הרי זה **היפך** מצות התפלה, **היפך** השולחן ערוך!

ומה שטוען שזו לא דרכנו – אכן טענה זו היא ("ס'איז גאָר") ההיפך מדרכם של כל דורות בני" שהתנהגו ע"פ שו"ע: היפך דרכו של משה רבינו, עד גם היפך מדרכם של האבות שהיו לפני מתן תורה: היפך דרכו של יעקב אבינו, עד גם של יצחק ושל אברהם, ש"אברהם אבינו זקן ויושב בישיבה הי", ועד"ז יצחק, ועד"ז יעקב, וכן לאחר זה במשך כל הדורות, גם כשבני ישראל היו במצרים אזי "מימיהן של אבותינו לא פרשה ישיבה מהם, היו במצרים ישיבה עמהם כו"¹⁸.

[.]. ומחנוכה ונרות חנוכה מגיעים ל"נרות של ציון"¹⁹, ומחנוכה מלשון חינוך²⁰, מגיעים לחינוך דבית המקדש השלישי והנצחי, במהרה בימינו ממש.

(16) ראה סנהדרין קיא, סע"א.

(17) ראה לקו"ש ח"כ ע' 458 ס"ו.

(18) יומא כח, ב.

(19) יל"ש ר"פ בהעלותך. וראה לקו"ש ח"כ ע' 464 הע'

48.

(20) תו"א וישב כט, ד.

(12) אבות רפ"א.

(13) ראה לקו"ש ח"י"ט ע' 252 הע' 20-21.

(14) עקב ט, כה. וראה ברכות לד, א.

(15) ראה ד"ה ת"ד תרנ"ט (סה"מ תרנ"ט ע' קסב

ואילך).

איך לחסוך את הצעקה והקושיות על הגלות

”כי הפרני אלקים בארץ עניי” (פרשתנו מא, נב)

הנחה: ”ועד הנחות התמימים”. תרגום: מערכת ”יחי המלך”

א. מובא בפרשתנו, הטעם לשמו של **אפרים**: ”כי הפרני אלקים בארץ עניי”.

כלומר, אף שאפרים נולד במצרים ”ארץ עניי”, במצרים וגבולים¹, עד שמזה משתלשלת מצרים כפשוטה – ”ארץ עניי” דלעו², הרי **אדרבה**, דוקא ”בארץ עניי” נהי’ ”הפרני אלקים”, וע”ד מ”ש² ”כאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ”, וכן ע”ד מ”ש בהמשך (בפ’ ויחי) על אפרים, שהגם שהוא הבן הקטן, אזי ”אחיו הקטן יגדל ממנו”³.

שזהו גם הביאור לאריכות הגלות, בכדי שיהי’ ה”הפרני אלקים” ו”כן ירבה וכן יפרוץ” עוד יותר מכפי שהי’ עד עתה. שהרי לאחרי כל הענינים ולאחרי שצועקים ”עד מתי”⁴ – מוכרחים לתת איזה ביאור מדוע הגלות מתארכת כל-כך הרבה!...

וכעת כבר לא תתקבל התשובה שניתנה לבני ישראל במצרים, שאריכות הגלות באופן ד”ועבדום וענו אותם”⁵ היא בכדי ש”ואחרי כן יצאו ברכוש גדול”⁶ – משום שעכשיו כבר ”כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה”⁷, ולאחרי כל שנות הגלות ודאי יש כבר לבני ישראל את ענין התשובה בשלימותה,

ובפרט כשנמצאים ביום השבת, אשר שבת היא אותיות (ותוכן) ”תשב”⁸, כמבואר באגה”ת⁹, וכפי שמבין גם איש פשוט האומר את המילה ”שבת” בתפלתו אל הקב”ה (בקבלת שבת וכיו”ב), שרואה בפשטות שאותיות המילה ”שבת” בלה”ק הם אותם האותיות של המילה ”תשב”, ואותיות אלו הרי הם לשון הקודש, שפה קדושה, שמקורה מהקב”ה – ”קדוש אני”¹⁰.

במילא שואל היהודי: הרי התורה אומרת ”כלו כל הקיצין ואין הדבר תלוי אלא בתשובה”, וענין התשובה ישנו כבר – אם כן, מהו הביאור לכך שלאחרי כל זה מתארכת הגלות?! וכיון שהתורה היא מלשון הוראה¹¹, חייבת היא לתת איזו הוראה ותשובה לשאלה

(1) ראה תו”א יתרו עא, ד. ועוד.

(2) שמות א, יב.

(3) ויחי מח, יט.

(4) ראה סה”ש תשד”מ (י”ל ע”י ”ועד הנחות

התמימים”) שיחת ש”פ משפטים (ס”ח ואילך) וש”פ

תשא (ס”ו ואילך). ובכ”מ.

(5) לך טו, יג.

(6) שם, יד. וראה לקו”ש חכ”א ע” 10 ואילך.

(7) סנהדרין צז, ב.

(8) תורת נתן (מהר”ש) בסופו. וראה יפ”ת לב”ד ספכ”ב.

(9) ספ”י.

(10) קדושים יט, ב.

(11) ראה רד”ק לתהלים יט, ת. ס’ השרשים שלו ערך

יר. גו”א ר”פ בראשית. וראה זח”ג נג, ב.

הילדים מחכים למשיח בתשוקה גדולה

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת ”יחי המלך”

כאשר יעקב פגש את עשו, הוא (יעקב) ה’ מוכן כבר ללכת אל הגאולה האמיתית והשלימה, והטעם שלא יכול עדיין ללכת אז אל הגאולה, כפי שהוא אמר לעשו: ”כי הילדים רכים גו”.

מזה מובן, שכאשר יגיע הזמן בו יצטרכו ללכת אל הגאולה האמיתית והשלימה – הילדים כבר לא יהיו ”רכים”.

לכן עכשיו, ברגעים האחרונים בגלות, שהנה זה משיח צדקנו בא (”אט קומט משיח צדקנו”) – הילדים שפעם היו ”רכים” – אינם ”רכים”, ומחכים למשיח בתשוקה גדולה.

ולא רק שמחכים לו, אלא גם **תובעים** שכבר יבוא, וצועקים ושרים את-זה בשמחה גדולה, ובשפת המדינה כדי שגם גוים ישמעו ויבינו זאת.

ובודאי שאבינו שבשמים השומע איך שהילדים צועקים ושרים זאת – יקיים את ה”נער ישראל ואוהבהו” – יוציאם מהגלות ויביאם אל הגאולה האמיתית והשלימה, ובזכותם – יוציא גם את ”צקנינו”, כיון ש”הם (הילדים) הכירוהו תחלה”, וכולם ביחד ילכו לקבל את פני משיח צדקנו.

(תרגום חפשי משיחת ש”פ וישלח ה’תשמ”א - בלתי מוגה)

אסיפה מיוחדת של החשמונאים עם ב”ש וב”ה, הרמב”ם והבית-יוסף

[.] ונוסף לזה, יש להרבות גם בסעודות של שמחה, כאמור, שענין הסעודות בימי חנוכה נזכר כבר בדברי האחרונים.

וכאמור, אין זאת אומרת שבכך קובעים מנהג על כל השנים כולם (שאז מתעוררת השקו”ט האמורה כו’); אין כל הכרח לחשוב מה יהי’ בימי חנוכה בשנה הבאה, שכן, בינתיים יבוא משיח צדקנו, וממנו ישמעו דבר ברור כיצד יש להתנהג בימי חנוכה בשנה הבאה. ובפרט שיקויים היעוד ”הקיצו ורננו שוכני עפר”, ה”חשמונאים”, בית-שמאי ובית-הלל, הרמב”ם והבית-יוסף, והם יתדברו ביניהם ויודיעו ש”כן יקום” – בנוגע לימי חנוכה דשנת תשמ”ז!

ובינתיים, בימי חנוכה דשנה זו – יש לעשות את כל ה”שטורעם” להוסיף בשמחה במעשה בפועל, ע”י התוועדויות וסעודות של שמחה.

(משיחת מוצש”ק פ’ מקץ, נר ח’ דחנוכה ה’תשמ”ו - בלתי מוגה)

עוסקים בזה בכוחותיו של הקב"ה, ואזי בודאי יצליחו בזה, מכיון ש"הקב"ה עוזרו"¹¹.
ה. ולא כדעת הטועים שטוענים מדוע יש לעסוק בזה, הרי בין כך לא יכולים לפעול כלום
מאחר שלא יצייתו וכו'!

אומרים להם: כאשר יהי "יגיעת" יהי גם "ומצאת"¹², באופן של מציאה, שאינה בערך
ליגיעה שהשקיעו בזה!

ואפילו אם יודעים שלא יצליחו לפעול כלום – ישנה הוראה מהסיפור שאירע עם חזקי',
שכאשר ראה בנבואה כי עתיד לצאת ממנו דבר לא טוב, ובגלל זה רצה להתחמק מקיום
מצוה – נענש על כך, כמסופר במדרשי חז"ל¹³ [בכלל אין להאריך בדיבור בסגנון זה אודות
חזקי', שהרי "אָט אָט קומט משיח" ששמו [מנחם בן] חזקי'¹⁴; אבל המדובר במאמר חז"ל
מתורה שבעל-פה – שהיא הרי רצון העליון, כמבואר באגה"ק¹⁵].

ועד"ה ההוראה בנוגע לכל אחד ואחת, שאין להכנס לחשבונות אם יפעלו משהו על-ידי
תורה ומצוות או לא, מכיון ש"בהדי כבשא דרחמנא למה לך"¹⁶.

ו. ויהי"ר שלא יצטרכו לדבר על זה שוב בשבוע הבא, מכיון שיבוא הפתרון ע"י תיקון
הדבר, או מכיון שעד אז כבר יבוא משיח...

ומה שיהי' קשה – כיצד משיח יכול הי' לבוא בשעה שהעסקנים לא עשו מה שהיו
צריכים לעשות בנוגע לחינוך?

אזי כשם שיהיו אז קושיות אחרות, תהי' גם קושיא זו! והלואי שלא יהיו קושיות ודאגות
גדולות יותר מקושיא זו.

ובפרט שבודאי לפני ביאת משיח צדקנו יבוא גם אלי' הנביא, ש"תשבי יתרץ קושיות
ואיבעיות"¹⁷.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ וישלח ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

11) קידושין ל, ב. סוכה נב, ריש ע"ב.

12) ע"פ ל' חז"ל – מגילה ו, רע"ב.

13) ראה סנהדרין צד, א ואילך.

14) תויו"ט סוף מס' עדיות. של"ה תט, א. והוא ע"פ

זח"ג כת, א. וראה גם ערוך השלם בערכו.

מוקדש

לזכות הרה"ח יוסף יצחק בן רייזל פרומא וזוגתו חיה מושקא בת מרים שיחיו
וילדיהם רחל בת חיה מושקא. לאה שרה בת חיה מושקא.

ישראל רחמים בן חיה מושקא. ומענדל בן חיה מושקא. שיחיו
ולזכות הנא לאה בת ח'י רחל, עדינה בת ח'י רחל, מרים בת ח'י רחל, וצבי בן ח'י רחל שיחיו

לזכות ר' ברוך אהרן בן ברוניא סלאווא וזוגתו רייזל פרומא בת ח'י רחל שיחיו

זו – במילא מקשים: מהו המענה ע"כ שהגלות נמשכת עד עכשיו?...

והכוונה בשאלה זו היא לא להקשות סתם ולהראות בזה את גודל חכמתו ויכולתו
להקשות קושיא, אלא בכדי שהגאולה תבוא בפועל!

ב. ישנם כאלו המקשים קושיות כדי להראות את גודל חכמתם; הוא מחזיק מעצמו
כלמדן גדול ויש לו תאווה להראות את חכמתו. וכיצד יעשה זאת? – עי"ז שישאל קושיות
חזקות ואח"כ יתרצם, ובזה יראה את גדולת חכמתו שיכול לתרץ שאלות כ"כ גדולות.

ואח"כ ישנם המראים קונץ גדול יותר: על כל דבר שאומרים להם – משיבים ב"איפכא
מסתברא"!!!... ועוד מייסדים את טענתם על הבעש"ט: הבעש"ט אמר¹² שהוא יתרץ כל
קושיא שישאלוהו ויקשה על כל דבר שיאמרו לו. וידוע הביאור בזה¹², שהתירוץ הוא
מעולם נעלה יותר מהקושיא (שנמצאת בעולם יותר תחתון), אמנם לגבי עולם גבוה יותר
גם תירוץ זה לא יספיק, ובמילא אפשר לשאול שוב וכך הלאה.

במילא טוען אותו אחד שאומר על הכל "איפכא מסתברא", שהנהגתו היא כהנהגת
הבעש"ט!!!

אבל באמת מובן, שהנהגתו היא לא כהנהגת הבעש"ט.

אמנם מאחר שהוא החל כבר לילך בדרך זו ד"איפכא מסתברא" – אזי ירידה לצורך עלי',
שמזה יגיע להנהגת הבעש"ט באהבת ישראל ואהבת התורה, שע"י אהבת ישראל מבטלים
את סיבת הגלות¹³, "מפני חטאינו"¹⁴, ובמילא בטל המסובב – "גלינו מארצנו"¹⁴, וזה יחסוך
כבר את הצעקה והקושיות על אריכות הגלות (כנ"ל).

ג. ובמקום לנצל את הקול כדי לזעוק "עד מתי" ולהקשות מהו הביאור לאריכות הגלות
– משתמשים בקול [ש"כל מה שברא הקב"ה בעולמו לא ברא דבר אחד לבטלה"¹⁵] כדי
לצעוק "הודו לה' קראו בשמו"¹⁶, "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו"¹⁷, כפי שצועקים זאת
בהלל בימי החנוכה.

[וכפי שרואים שמנהג ישראל¹⁸ לומר את רוב ההלל בלחש (לפי ערך), משא"כ כאשר
מגיעים ל"הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו", ועד"ז "אנא ה' הושיעה נא" ו"אנא ה' הצליחה
נא"¹⁹ – צועקים זאת כל הקהל],

והצעקה של "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו" באמירת ההלל בימי החנוכה עם ברכה
לפני' ולאחרי', והלל שלם [שכולל בתוכו את החצי הלל של ראש חודש, שלכן אתמול, בר"ח
טבת, אמרו הלל שלם משום שזה הי' גם חנוכה] – הרי היא נותנת כח שבמקום להשתמש
בקול כדי לצעוק "עד מתי" ולשאול שאלות כו', יצעקו "הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו"!

וממהרים זאת יותר ע"י קיום ההוראה משבת חנוכה, שאז ישנו הענין דהקרבת אפרים
ביום השביעי גם מצד ימי החודש וגם מצד ימי השבוע, ומזה נמשך בכל השנים.

(תרגום חפשי משיחת ש"פ מקץ ה'תשמ"א - בלתי מוגה)

12) מאמרי אדה"ז ענינים ע' רצז ואילך.

13) ראה יומא ט, ב.

14) בתפלת מוסף דיו"ט.

15) שבת עז, ב.

16) דה"א טז, ח. תהלים קה, א.

17) שם קיח, א.

18) וראה אנציקלופדי' תלמודית (כרך ט) ערך הלל
ע' תיב ואילך.

19) תהלים שם, כה.

החינוך יביא את משיח

תרגום חפשי ללשון הקודש - בעריכת מערכת "יחי המלך"*

א. בנוגע למצב החינוך של בני ובנות ישראל בארץ ישראל - הרי רק אחוז קטן ביותר מהם מקבלים חינוך יהודי!

ומה עושים העסקנים שם - עסוקים בענינים אחרים! אמנם ענינים טובים, אבל מדובר הרי על חינוך ילדי ישראל, שאפילו ילד יהודי אחד הוא "עולם מלא"¹, ועד שבשבילו נברא אדם הראשון "יחידי"².

עאכ"כ כאשר מדברים על רבים מילדי ישראל, ועד כדי כך שמספר רב מהם בארץ ישראל לא ראו מעולם ספר תורה, או אפילו שמעו על כך - מלבד אותם פעמים שאולי לימדו אותם מדברי הימים של עם ישראל, שבעבר הרחוק ובעולם אחר ה' דבר כזה ששמו ס"ת, משא"כ היום לא זקוקים לזה, ובלי זה אפשר להיות אדם טוב ומודרני וכו'!...

לאידך גיסא, ישנם מוסדות חינוך בהם לומדים תורה, אבל מלמדים שם את התלמידים היפך מאהבת ישראל, היפך מתורת משה ש"אוהב ישראל ה"³, שאלו המתנהגים בצורה הפוכה - נלחמים במשה רבינו, ר"ל!

כאשר מביטים לראות מה נעשה במוסדות אלו - רואים שהולך שם תהו ובהו!

אלא שלא מעונינים כעת "להתפס" למוסדות אלו, מה שנוגע עכשיו הוא שלא פועלים מאומה עם אותם ילדי ישראל ה"מסולאים בפז"⁴ שמתגוללים "בראש כל חוצות"⁴, ואינם מקבלים שום חינוך יהודי, עד שחלק גדול מהם לא ראה מימיו ספר תורה!

ב. אם כך הוא בנוגע למצב החינוך בארץ ישראל, הרי עאכ"כ בנוגע לחוץ לארץ, אשר "לית מאן דפליג" שרוב ילדי ישראל אינם מקבלים כלל חינוך יהודי!

מתווכחים על מספר הילדים שמקבלים קצת חינוך יהודי, האם מדובר באחוז יותר או באחוז פחות... אך בנוגע למעשה בפועל - לא עושים בענין כפי שנדרש שיעשו, ועוד ועיקר - אפילו לא מדברים על זה!

ולא רק שאינם עושים מאומה אודות חינוך יהודי, אלא אפילו בנוגע ל"ג'ואיש עג'וקיישן" [= חינוך יהודי מינימלי, 'מורשת ישראל' וכיו"ב] (שאת הפירוש בזה ניתן לדעת על-ידי עיון בקיצור שולחן ערוך המתורגם לאנגלית) - גם בזה לא עושים כלום!

אמנם פועלים דברים טובים, והרבה דברים טובים: האחד מדבר בשבחו של השני שיש לחלוק לו כבוד, מחלקים מדליות וכו', שבזה מפרסמים את עושי המצוה ומקיימים גם כן מצוה, כמובא בשו"ת הרשב"א⁵ - אבל זה לא נוגע לענין החינוך של ריבוי גדול מילדי ישראל

(* המדור מובא בקשר עם "חנוכה" מל' "חינוך" (3 מנחות סה, סע"א ואילך. המו"ל. (4 איכה ד, ב.

(1 סנהדרין לו, סע"א - במשנה. (2 שם. וראה פרש"י וחדא"ג מהרש"א שם. (3 ח"א סתקפ"א. הובא במג"א או"ח סקנ"ד סקכ"ג. (4 רמ"א יו"ד סרמ"ט סי"ג.

שזקוקים פשוט להצלה!

וגם העסקנים בעצמם יודעים שהדברים בהם הם עוסקים אינם עיקריים כפי שענין החינוך עיקרי וחשוב.

ומכך מגיעים לעיקר נוסף - חסרון בחינוך של יהודים מבוגרים - הענין של נישואי תערובות, כמדובר בהתוועדות הקודמת⁶, וכתוצאה מכך כל שאר הענינים הקשורים להתבוללות.

ג. יהודי צריך לדעת, שכאשר מתאספים היום לדבר על מצב היהדות - הנה במקום הראשון, השני, השלישי, הרביעי, החמישי, השישי, השביעי, השמיני, התשיעי והעשירי - צריך לעמוד הענין של חינוך ילדי ישראל, שהרי זהו ה"עשרה שנקראים חיים" ו"עשרה שנקראים יקר"⁷.

ורק לאחר שעושים זאת, אפשר לגשת לכל שאר הנושאים הטובים והחשובים.

לא כפי שנהוג בכינוסים כו', שרק בסוף הכינוס, כשרוב המשתתפים כבר עזבו, והאנשים שנותרו כבר עייפים - נזכרים שיש לדבר על ענין החינוך, ואז כשרואים שכבר אין ענין לדבר עליו, מודיעים שישאירו את ענין החינוך לשנה הבאה...

אבל אין בכלל "שנה הבאה" - שהרי "הנה זה עומד אחר כתלנו"⁸, הנה בא משיח צדקנו ויגאל אותנו כבר מהחושך כפול ומכופל של הגלות!

אלא שהוא טוען: מה גלות, איפה גלות?! מעולם לא היתה לו תקופה כה טובה כתקופה הנוכחית ("גוד-טיים") - הוא יושב בראש, יש לו כל מה שברצונו, מאומה לא חסר לו, ומדוע תחסר לו ביאת משיח צדקנו?!

הרי כאשר יבוא משיח הוא לא יתפוס מקום ויפסיק להיות "קאָפעלוש-מאַכער" ("יוצר כובעים"), וא"כ אינו זקוק לכל הענין!

בינתיים מסתובבים ריבוי גדול של ילדי ישראל אשר אינם מקבלים שום חינוך יהודי, והוא אינו עושה כלום כדי להכניס עוד ילד יהודי ב"צבאות השם"!

הרי עי"ז מעכב את הגאולה ברגע, מעכב את הילד עם אביו ואמו, עם העסקן עצמו, עם משיח צדקנו ועם שכינתא - בגלות!

ד. והנה, כדי לעסוק בזה לא זקוקים לערוך אסיפות מיוחדות - מכיון שזה שייך לכל אחד ואחת באיזה מעמד ומצב שיהי', שהרי זהו ציווי התורה "אם בחוקותי תלכו ואת מצוותי תשמרו ועשיתם אותם"⁹,

אשר על כן, צריך כל אחד ואחת לעסוק בזה, אנשים ונשים, ובימינו גם ילדים, טף - לפעול שיהי' "בחוקותי תלכו גו'" אצל כל אחד ואחת, על-ידי חינוך המתאים וכו', ולעסוק בזה "כדבעי למעבד" [.].

יחד עם זה צריך לדעת שלא מדובר ב"כחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה"¹⁰, אלא

(6) דש"פ לך לך סעיף לח ואילך - שיחות קודש (8) שה"ש ב, ט. (9) ר"פ בחוקותי. (7) מדרש תהלים קמז. (10) עקב ח, יז.